

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Er/599/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514205370
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Kirschnerová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8514205370.3

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a. s., Michalská 387/16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto 811 02, IČO:35 838 825, zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti povinnému: A. Q., nar. XX.X.XXXX, X. XX, XXX XX K., v konaní o vymoženie 489,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávneného zo dňa 2.3.2021 na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. z a m i e t a.

II. Návrh oprávneného zo dňa 2.3.2021 na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. z a m i e t a.

III. Námietky oprávneného zo dňa 2.3.2021 proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie z a m i e t a .

IV. Námietky oprávneného proti paušálnym trovám exekúcie o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie peňažnej sumy vo výške 489,52 eur s príslušenstvom na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 2C/41/2012-333 zo dňa 29.5.2014. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd udelil poverenie súdnemu exekútorovi dňa 24.11.2015 pod číslom 5710 039062.

2. Dňa 29.1.2021 súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie spolu s výzvou na úhradu trov starej exekúcie podľa zák. č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“) účinného od 01.01.2020 pretože podľa § 2 ods. 1 písm. a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa ods. 2.

3. Súdny exekútor predložil súdu na rozhodnutie podanie oprávneného označené ako „Námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a proti paušálnym trovám, Podnet na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, Návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky“.

4. Námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie oprávnený odôvodnil tým, že upovedomenie bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do siedmich dní odkedy sa exekútor dozvedel skutočnosti rozhodujúce pre zápis alebo maximálne do 30.6.2016, upovedomenie neobsahuje opis skutočnosti, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, a preto je nepreskúmateľné a z upovedomenia o zastavení starej exekúcie nie je zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu a aké úkony súdny exekútor vykonal. Oprávnený žiadal preveriť a potvrdiť totožnosť subjektu oprávneného v tomto konaní, nakoľko pohľadávky vymáhané

prostredníctvom súdneho exekútora, ktorý vydal upovedomenie boli predmetom postupovania na tretiu osobu a to ešte pred prijatím zákona č. 233/2019 Z.z. Súčasťou námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie bol aj návrh na prerušenie konania v súvislosti s podnetom na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom SR o súlad právnych predpisov zo strany súdu podľa § 125 ods. 1 Ústavy SR. Oprávnený namietal rozpor zákona č. 233/2019 Z.z. s ustanoveniami čl. 20 ods. 1, 4 a 5 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR, čl. 63 Zmluvy o fungovaní EÚ. Poukázal na porušenie zákazu retroaktivity právnych noriem, obmedzenie vlastníckeho práva, vylúčenú súdnu ochranu.

5. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 233/2019 Z. z.“ alebo „ZoUNEK“) na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak:

- uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,
- oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty,
- zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo
- dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie;

1) na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

7. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 233/2019 Z. z. rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len "exekútor"), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada. Ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

8. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

9. Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z., upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému najneskôr do 120 dní od zastavenia starej exekúcie podľa tohto zákona. Ak ide o starú exekúciu, ktorá sa zastavuje ku dňu účinnosti tohto zákona, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému do 180 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

10. Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z., exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak:

- oprávnenému zaslal upovedomenie o zastavení exekúcie po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 alebo
- ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.

11. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

12. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z., námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

13. Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z., súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

14. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok - zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej

činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinný do 31. marca 2017, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

15. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

16. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

17. Podľa § 36 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekučné konanie nemožno prerušiť, nemožno odpustiť zmeškanie lehôt a po skončení exekučného konania nemožno podať žalobu na obnovu exekučného konania.

18. Podľa § 162 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá ústavnému súdu návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

19. Podľa § 162 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

20. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 488/2017-25, všeobecný súd má možnosť prerušiť exekučné konanie, ktoré sa pred ním vedie, pre účely podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, s ohľadom na čl. 144 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

21. Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy, ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

22. Podľa § 211a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, komora vedie v elektronickej podobe centrálny register exekúcií (ďalej len „register exekúcií“) a zodpovedá za jeho nepretržitosť, plynulosť a bezpečnú prevádzku. Komora sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Register exekúcií pozostáva z technického a programového vybavenia slúžiaceho na elektronické zhromažďovanie, spracúvanie, uchovávanie, vyhľadávanie a prenos dát súvisiacich s exekučnou činnosťou. Register exekúcií je verejným zoznamom dostupným na webovom sídle komory, do ktorého sa o každej právoplatne neskončenej exekúcii zapisujú tieto údaje:

- a) označenie súdu, ktorý udelil poverenie na vykonanie exekúcie,
- b) spisová značka súdu podľa písmena a),
- c) označenie exekútora, ktorému súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie,
- d) spisová značka exekučného spisu exekútora,
- e) deň, mesiac a rok
  1. udelenia poverenia na vykonanie exekúcie,
  2. vydania uznesenia o povolení odkladu exekúcie,
  3. vydania uznesenia o zastavení exekúcie, ak sa exekúcia zastavila v časti,
- f) označenie vymáhaného nároku, na ktorého vymáhanie poveril exekútora súd,
- g) ak ide o povinného

1. fyzickú osobu, meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa bydliska,
2. fyzickú osobu - podnikateľa, meno, priezvisko, dátum narodenia, adresa bydliska alebo miesta podnikania, identifikačné číslo, ak bolo pridelené,
3. právnickú osobu, názov alebo obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo.

23. Oprávnený v tomto podnete opísal jednotlivé aspekty protiústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z., a zdôraznil dopad tejto právnej úpravy na jeho postavenie v prebiehajúcom exekučnom konaní. Oprávnený vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje za nevyhnutné, aby exekučný súd postupoval tak, že preruší konanie v zmysle § 162 ods. 1 písm. b) CSP a podá návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd SR.

24. Účastník konania nemá právny nárok na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP na vlastnú žiadosť, avšak má možnosť predniesť súdu svoje argumenty o tom, že skutkový a právny stav konania v jeho veci odôvodňuje uplatnenie postupu súdu podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP. Toto právo účastníka konania je obsiahnuté v ľudskom práve na prístup k súdu a zároveň v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, a preto je implikované v norme § 162 ods. 2 CSP („Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.“). Táto formulácia vytvára súdu príležitosť, aby konanie prerušil aj na návrh. Účastník konania navrhujúci prerušenie konania za účelom rozhodnutia ústavného súdu o súlade právneho poriadku s Ústavou má v takom prípade právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania zo zorného uhla namietnutého porušenia Ústavy, teda na dôkladné vysvetlenie príčin, pre ktoré sa súd nedomnieva, že Ústava je porušená spôsobom, ktorý tvrdí účastník konania.

25. Právomoc všeobecných súdov vyvolať pred Ústavným súdom Slovenskej republiky konanie o súlade právneho poriadku nie je absolútna a vzniká iba vtedy, ak sú splnené dve podmienky, a to: 1.) ak sa nesúlad všeobecne záväzného právneho predpisu nižšej ako ústavnej sily s Ústavou spája s prejednávanou vecou, a preto sa očakáva jeho priamy účinok na rozhodnutie v konkrétnom spore a 2.) v prípade, ak sa súd domnieva, že medzi pod ústavným všeobecne záväzným právnym predpisom a Ústavou je nesúlad. Podľa právneho názoru Ústavného súdu SR, všeobecný súd splní podmienku čl. 144 ods. 2 Ústavy, t. j. domnieva sa iba vtedy, ak je presvedčený o nesúlade prameňa práva s ústavou, resp. ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonom.

26. V predmetnej exekučnej veci súd po preskúmaní návrhu oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde SR o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. nie je presvedčený o nesúlade namietaného právneho predpisu s Ústavou. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že nie je splnená podmienka pre podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 v spojení s čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy.

27. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 20/06 z 18. októbra 2006: „Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednáwanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Na túto formuláciu ústavy nadväzuje ustanovenie § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého, ak osoby uvedené v ustanovení § 18 ods. 1 písm. a) až e) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily (...), môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania. Navrhovateľ vo svojom návrhu výslovne uviedol, že „Aj keď sa okresný súd nestotožňuje s právnymi závermi žalobcu, urobil tak z opatrnosti...“, čo znamená, že v danom prípade nie je splnená zákonná náležitosť návrhu na začatie konania, pretože samotný okresný súd síce podal návrh na začatie konania, ale podľa jeho vlastnej formulácie nie je presvedčený o nesúlade namietaných ustanovení zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov s uvádzanými článkami ústavy, listiny a dohovoru, ale návrh na začatie konania podal len z dôvodu opatrnosti s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania a rozhodovaciu prax odvolacieho súdu.“

28. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP možno prerušiť konanie iba v tom prípade, ak súd dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom

alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, a teda nie v prípade, ak k takému záveru dospel účastník konania. Na základe uvedeného súd zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania, pretože nezistil dôvod na takýto postup. Súd nie je presvedčený o rozpore zákona č. 233/2019 Z. z. s Ústavou, a preto návrh oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z. zamietol ako nedôvodný a zároveň ako nedôvodný zamietol aj návrh oprávneného na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnosti zákona č. 233/2019 Z. z.. Zákonom č. 233/2019 Z. z. sa oproti Exekučnému poriadku dopĺňajú dôvody na zastavenie exekúcie, pričom za splnenia zákonných podmienok sú staré exekúcie zastavené zo zákona. Od účinnosti Exekučného poriadku až doposiaľ bol tento mnohokrát novelizovaný a postupne boli dopĺňané, resp. menené dôvody zastavenia exekúcií až do dnešnej podoby a dôvody zastavenia exekúcií napokon vyplývajú aj z iných zákonov a v určitom období sa exekúcie za splnenia zákonných podmienok zastavovali nie rozhodnutím súdu, ale zo zákona. Rovnako tak zo zákona sú zastavované staré exekúcie, pričom tieto definoval zákonodarca a určil podmienky. Tieto sú jasné, zrozumiteľné a súd sa nestotožňuje s názorom, že je tu rozpor s Ústavou, prípadne Dohovorom a Protokolom č. 1. Zákon v žiadnom prípade nenaruša princíp delby moci a súd je toho názoru, že po judikovaní pohľadávky v procese jej vymáhania je ukončenie vymáhania (exekúcie) iba otázkou procesného prostriedku jej ukončenia a nejde o zásadnú otázku, ktorá by mala byť zverená do kompetencie súdu. Veď predsa ani o ukončení exekúcie vymožením pohľadávky alebo upustením nerozhoduje súd a neposudzuje, či naozaj boli pre také ukončenie splnené podmienky, ale v takom prípade uvedené procesné úkony vykoná exekútor vrátením poverenia súdu a vyhotovením konečného vyúčtovania exekučného konania (podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017). Spôsob ukončenia exekúcie, či už rozhodnutím súdu, zo zákona alebo postupom exekútora je len otázkou procesného úkonu, ktorý v žiadnom prípade nie je v rozpore s Ústavou. Súd sa nestotožňuje s tým, že zákon by mal byť v rozpore s Ústavou alebo Dohovorom, ani z akéhokoľvek iného dôvodu uvedeného oprávneným, pretože zastavenie starej exekúcie nie je prekážkou rozhodnutej veci, oprávnený má stále možnosť podať nový návrh na vykonanie exekúcie, a ak súd na základe opätovného návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie, účinky úkonov smerujúcich k zabezpečeniu majetku podliehajúceho starej exekúcii ostávajú zachované a oprávnený má nárok aj na náhradu súdneho poplatku za nový návrh. Z tohto hľadiska nie je podľa názoru súdu zákon retroaktívnym, nenaruša právnu istotu oprávneného a taktiež neporušuje jeho právo vlastníť majetok. Zákon tak nie je v rozpore s Ústavou a už vôbec nie preto, že podmienky a lehoty na podanie nového návrhu sa môžu javiť ako komplikované. Sú rovnaké pre všetkých oprávnených, ktorí sa tak rozhodnú a rozhodne nie sú nesplniteľné ani pre oprávnených, ktorí vystupujú vo väčšom množstve exekúcií. Pokiaľ podľa zákona oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s podaním nového návrhu, s výnimkou súdneho poplatku, a pokiaľ oprávnený má nahradiť paušálne trovy, tak takéto ustanovenia tiež nie sú v rozpore s Ústavou a zjavne tam, kde nebolo minimálne po dobu 18 mesiacov nič vymožené, pričom exekútor si svoju prácu urobil a vynaložil vlastné prostriedky na jednotlivé úkony, tak je logické, aby oprávnený znášal takéto trovy tak, ako pri zastavení exekúcie pre nemajetnosť. To, že nemajetnosť neposudzuje súd, ale je stanovená zákonná fikcia za splnenia konkrétnych podmienok, nie je v rozpore s Ústavou, naopak, takéto definovanie starých exekúcií zreých na zastavenie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby je prvkom vnášajúcim do exekúcií právnu istotu, hospodárnosť a zefektívnenie exekučných konaní, pretože za splnenia rovnakých podmienok je zastavená každá jedna exekúcia spĺňajúca stanovené podmienky a eliminuje sa do značnej miery rôzny postup exekútorov a exekučných súdov v obdobných veciach. Pokiaľ ide o paušálne trovy exekúcie, tak vo vzťahu k nim sú námietky neprípustné a pokiaľ oprávnený namieťa protiústavnosť aj tých častí zákona, ktoré riešia paušálne trovy, tak ani s týmto názorom sa súd nestotožňuje, pretože aj doposiaľ boli oprávnení v exekúciách povinní znášať trovy v prípade zastavenia exekúcií pre nemajetnosť povinného, pričom vyhláškou bola stanovená minimálna odmena exekútora, ktorý mal okrem toho nárok na ďalšie náhrady a stanovené paušálne trovy sú primerané a proporcionálne vo vzťahu nárokov a ochrany vlastníckych práv exekútora a oprávneného. Pokiaľ ide o predĺženie premlčania, tak tiež tu nie je rozpor s ústavou, pretože sa predlžuje premlčacia doba, ktorá ešte neuplynula a nejde o určenie novej premlčacej doby po uplynutí predchádzajúcej. Okrem toho táto okolnosť nie je podstatná pre aktuálne rozhodnutie. Rovnako to platí aj o tom, že v prípade podania nového návrhu na vykonanie exekúcie bude môcť iný exekučný súd znovu posudzovať návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Tu súd zdôrazňuje, že takéto ustanovenie nemôže byť v rozpore s Ústavou, pretože aj v doterajších exekúciách, prebiehajúcich podľa Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, bolo povinnosťou exekučných súdov skúmať exekučný titul pri udelení poverenia, avšak aj v ďalšom priebehu exekúcie bola možnosť a povinnosť súdu ex officio zastaviť exekúciu, ak sa rozhodnutie

predložené ako exekučný titul doposiaľ nestalo vykonateľným alebo tu bol iný dôvod, a to aj z hľadiska exekučného titulu, pre ktorý bola exekúcia neprípustná.

29. Súd preskúmal predložené upovedomenie o zastavení starej exekúcie spolu s námietkami oprávneného a spisovým materiálom. Oprávnenosť podať námietky vyplýva priamo zo zákona a ich obsah nemusí byť ohraničený iba dôvodom na zastavenie exekúcie, ale môžu popierať aj nárok exekútora na trovy, preto v tomto súd nevidí rozpor so zákonom. Inou skutočnosťou je už ale dôvodnosť samotných námietok, ktorú súd v tomto prípade nenašiel. Oprávnenému nevzniká právna povinnosť uhradiť paušálne trovy starej exekúcie v prípadoch, ak na ich úhradu súdnemu exekútorovi nevznikol nárok (§ 6 ods. 4) alebo v prípadoch, ak by snád požadoval zaplatenie paušálnych trov vo výške odporujúcej zákonu č. 233/2019 Z.z.. Porušenie povinností súdneho exekútora v súvislosti s účtovaním paušálnych trov, na ktoré nemá právny nárok, zakladá disciplinárnu zodpovednosť. Uvedené je v súlade s výkladovým usmernením Komisie dostupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. V Dôvodovej správe sa uvádza, že strata nároku exekútora na paušálne trovy je dôsledkom nezapísania starej exekúcie do centrálneho registra exekúcií podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017. Z gramatického výkladu ustanovenia § 6 ods. 4 písm. b) citovaného zákona má súd za to, že podstatným znakom nepriznania trov starej exekúcie je skutočnosť, že stará exekúcia nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017. Pričom pre nepriznanie trov starej exekúcie nie je rozhodujúca „včasnosť“ jeho zápisu. Keďže právne normy nemôžu pôsobiť spätne, súd má za to, že zákon č. 233/2019 Z.z. nemôže spájať určité právne následky s už prípadne skorším porušením povinnosti (tzv. zákaz retroaktivity). V ustanovení § 211a ods. 1 Exekučného poriadku je taxatívne uvedené, aké údaje sa o každej právoplatne neskončenej exekúcii do registra zapisujú. Podľa tohto ustanovenia sa deň zápisu exekúcie do registra exekúcií nezapisuje. Preukázanie splnenia podmienky včasnej evidencie starej exekúcie v centrálnom registri exekúcií v upovedomení o zastavení starej exekúcie zákon č. 233/2019 Z.z. v ustanovení § 5 ods. 2 nepožaduje, a teda táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť upovedomenia v časti nároku súdneho exekútora na paušálne trovy. Súd mal z Centrálného registra exekúcií za preukázané, že predmetná exekúcia je zapísaná v centrálnom registri exekúcií v zmysle § 211a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučné konanie je tam skutočne zapísané, preto súd nemá dôvod pochybovať o včasnosti tohto zápisu, pokiaľ nie je hodnoverne preukázaný opak zo strany oprávneného. Nárok súdneho exekútora na trovy podľa zákona č. 233/2019 Z.z. vzniká už len existenciou zápisu a to logicky ku dňu vzniku nároku, teda ku dňu zastavenia exekúcie ex lege. Podľa § 1 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 355/2014 Z. z. o centrálnom registri exekúcií v spojení s § 211a ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 sa ukladá povinnosť súdnemu exekútorovi vykonať do siedmich dní zápis do CRE, odkedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť skutočnosti rozhodujúce pre zápis. Je potrebné poukázať, že oprávneným uvádzaný § 1 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 355/2014 Z.z. o centrálnom registri exekúcií sa na daný prípad absolútne nevzťahuje, pretože tento hovorí o nových zápisoch nových exekúcií a zmien v ich údajoch, prípadne o zmenách v údajoch starých už zapísaných exekúcií. Nehovorí nič o včasnosti zápisu starých exekúcií, lebo ich zápis sa spravuje § 243d ods. 3 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017. Ak oprávnený nadobudol pochybnosť, resp. presvedčenie o tom, že súdny exekútor si nesplnil zákonnú povinnosť, mal možnosť podať podnet Slovenskej komore exekútorov na preskúmanie, kontrolu a zápis absentujúcich údajov do CRE. Oprávnený mohol iniciovať disciplinárne stíhanie exekútora za nedodržanie zákonných postupov. Oprávnený svoje tvrdenie o údajnom porušení povinnosti zo strany súdneho exekútora uskutočniť zápis do CRE nijakým spôsobom nepreukázal a túto svoju dôkaznú povinnosť nemôže prenášať na iných. Zákon č. 233/2019 Z. z. účinný od 01.01.2020 nemôže ukladať exekútorovi sankcie vo forme nepriznania nároku na trovy exekúcie za prípadné nesplnenie si povinnosti ku dňu 30.06.2016, nakoľko tento výklad zákona zo strany oprávneného je nepochybne založený na princípe pravej retroaktivity, a z tohto dôvodu je potrebné ho odmietnuť. Citované ustanovenie jasne určuje požiadavku a to, že exekučná vec musí byť zapísaná v CRE. Nič nemení ani odkaz na § 243d ods. 3 Exekučného poriadku, ktorý smeruje iba k tomu, že exekútor je zo zákona povinný zápis do CRE vykonať, pričom táto povinnosť platí aj pre nástupcu exekútora, zástupcu, náhradníka, čo navodzuje k tomu, že táto povinnosť je stála bez ohľadu na lehotu. Postup pre prípady exekúcií nezapísaných do CRE upravuje § 211 ods. 3 Exekučného poriadku, podľa ktorého v prípade nesplnenia povinnosti vykoná zápis komora. Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že ZoUNEK je vo vzťahu k Exekučnému poriadku úpravou lex specialis, ktorá osobitne upravuje tam stanovené situácie, a to tak vo vzťahu k ďalšiemu trvaniu exekučného konania, ako aj vo vzťahu k otázke náhrady trov exekútora, ktorú rieši v porovnaní s Exekučným poriadkom osobitným spôsobom - na jednej strane povinnosť má oprávnený, na druhej strane sa neuspokojuje skutočná výška trov exekútora,

ale len zákonom stanovená paušálna suma. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nárok na paušálnu náhradu vzniká ex lege, a to čo sa týka základu aj výšky. Prípadné porušenie povinnosti súdneho exekútora v súvislosti s nesplnením povinnosti zapísania všetkých právoplatne neskončených exekúcií do Centrálného registra exekúcií v zmysle § 243d ods. 3 Exekučného poriadku zakladá jeho disciplinárnu zodpovednosť. Vzhľadom k vyššie uvedenému sú uplatnené paušálne trovy dôvodné, a preto súd námietky oprávneného proti paušálnym trovám exekúcie odmietol.

30. Oprávnený namietal, že z upovedomenia nie je zrejmé, ako exekútor nárok oprávneného vymáhal a prečo nevyhovol pohľadávku oprávneného. Taktiež namietal, že neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú. Zákonodarca v ustanovení § 5 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. stanovil, že súdni exekútori sú povinní len stručne opísať skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, pričom v upovedomení tento stručný opis zastavujúcej skutočnosti je riadne obsiahnutý. Napadnuté upovedomenie obsahuje oprávneným vytykaný opis skutočností, ktoré zastavenie odôvodňujú a to v tom znení: „Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o takú exekúciu, ktorá sa nezastavuje.“. Pre úplnosť súd dodáva a odkazuje oprávneného na webové sídlo Slovenskej komory exekútorov, že formát, resp. celý obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je v zmysle zákona č. 233/2019 Z.z. vytvorený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v spolupráci so Slovenskou komorou exekútorov, pričom komora tento vzor zverejnila na svojom webovom sídle, a teda je dostupný širokej verejnosti. Upovedomenie obsahuje všetky náležitosti, ktoré obligatórne vypočítava ustanovenie § 5 zákona č. 233/2019 Z.z. Obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je taxatívne daný zákonom č. 233/2019 Z.z., z uvedeného dôvodu v ňom nie je súdny exekútor povinný uvádzať skutočnosti nad rámec zákona ako napríklad z akého dôvodu nevyhovol v posledných 18 mesiacoch ani 15 € a aké úkony v priebehu exekúcie vykonal. Argumenty oprávneného sú podľa názoru súdu účelové. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie doručené oprávnenému spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, ktoré boli oprávneným namietané a to, že oprávnený má za to, že tieto, resp. niektoré, boli pre neho odôvodnené v nedostačujúcom množstve nezakladá pochybnosti, že by upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané v rozpore so zákonom. Súd nie je oprávnený riešiť činnosť výkonu súdneho exekútora, nakoľko súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov a teda samostatným orgánom verejnej moci pri vykonávaní exekúcie. V prípade pochybností oprávneného na postup vykonávania exekúcie súdnym exekútorom, je oprávnený obrátiť sa na Slovenskú komoru exekútorov. Otázka postupu súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie, nie je v kompetencii súdu. V prípade, že oprávnený nebol spokojný s činnosťou súdneho exekútora, mohol v zmysle § 44 ods. 10 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom tak oprávnený neurobil. Oprávnený sa taktiež sám mohol informovať u súdneho exekútora na stav prebiehajúceho exekučného konania. K zastaveniu exekúcie došlo z objektívnych dôvodov ex lege podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z. Súd v konaní neeviduje žiadnu ďalšiu zmluvu o postúpení pohľadávok na tretiu osobu a ani oznámenie, resp. návrh na zmenu účastníka konania. Procesne legitimovaným subjektom je preto naďalej súčasný oprávnený - GENERAL FACTORING, a.s. Prevod pohľadávky vymáhanej v konaní má pôvodný oprávnený oznámiť a preukázať súdnemu exekútorovi v zmysle § 37 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017. Až následne je exekútor povinný predložiť súdu návrh na pripustenie zmeny účastníka konania. Keďže návrh súdu predložený nebol, nemohol o ňom ani zákonite rozhodnúť. Súd preskúmal aj skutočnosť, či súdny exekútor zaslal oprávnenému upovedomenie o zastavení exekúcie v rámci lehoty podľa § 5 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z.. Zo súdneho spisu vyplýva, že v tejto veci uplynula rozhodná doba piatich rokov od doručenia prvotného poverenia súdnemu exekútorovi, ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 2.12.2015 a teda vznikol dôvod zastavenia starej exekúcie ex lege podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK. Súčasne nebolo zistené, že ide o starú exekúciu, ktorá sa podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK nezastavuje a ani neboli preukázané dôvody, v dôsledku ktorých by rozhodná doba neuplynula, alebo sa predĺžila (§ 4 ZoUNEK). Rozhodná doba uplynula dňa 2.12.2020, upovedomenie bolo vydané dňa 29.1.2021 a doručené dňa 2.2.2021 oprávnenému (dňa 13.2.2021 pr. zást. oprávneného) teda v zákonnej lehote 120 dní. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom a preto námietky v súlade s § 7 ods. 3 ZoUNEK ako nedôvodné zamietol. Ustanovenie § 7 ods. 1 ZoUNEK neupravuje možnosť podať námietky proti nároku na náhradu paušálnych trov exekúcie, preto súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli naplnené dôvody na odmietnutie námietok v zmysle § 7 ods. 3 ZoUNEK.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Sťažnosť urobenú v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.